

ling, altsaa ikke en en bloc Afstemning som den, der fandt Sted i første Zone. Det skandinaviske Norden, Danmark indbefattet, maatte endelig forstaa, at en hvilken som helst Grænsedragning kun kunde være et Led i en forsvarlig Ordning af et nationalt Mellemværende. »Der hører mere til, naar den skal være betryggende, ikke mindst at de udenrigspolitiske Forhold er klare og betryggede; . . . der hører fremdeles med som et væsentligt Led, at Befolkningen i hele Grænselandet kulturelt faar frie Kaar og et økonomisk sikret Grundlag.« Det var derfor doktrinært og for snævert tænkt, naar man fra dansk Side altid kun havde det ene at sige: Grænsen ligger godt dér, hvor den ligger. Taleren kunde ikke tænke sig andet, end at man fra begge Sider var klar over, at man ved given Lejlighed engang maatte tale med hinanden om disse Ting. »Hvornaar denne Lejlighed er forhaanden, det staar da alene til de to Parter, Danmark og Tyskland, at afgøre.«

Statsministeren imødegik kort nogle af de fremsatte Udtalelser. Med Hensyn til Bekæmpelsen af *Arbejdsløsheden* gjorde Ministeren gældende, at der dog var forsøgt flere Midler for at komme denne til Livs, og at der fra 1932 til 1937 var sket en Forøgelse af Beskæftigelsen paa 125 000. Man kunde heller ikke se bort fra, at de ude i Verden kæmpede med det samme Problem. Hvis man ikke vilde ind paa saadanne Foranstaltninger som Tvangsarbejde eller at gøre de arbejdsløse til Soldater, var der næppe andre anvendelige Metoder end den, man havde anvendt her: at gøre det muligt for det private Erhvervsliv at faa mere Beskæftigelse og at støtte Bestræbelserne yderligere ved Iværksættelse af offentlige Arbejder. — Paa et Spørgsmaal af Christmas Møller om Muligheden for Drøftelse af *Befæstningsanlæg ved Øresund* svarede Statsministeren, at han naturligvis ikke havde opfundet denne Tanke, og at han tvivlede om, at man inden for ansvarlige Kredse i Sverige havde i Sinde at gaa til den Slags udfordrende Anlæg. Men det udelukkede ikke, at man kunde drøfte baade dette og andre Problemer, som maatte rejse sig. — Angaaende en *Gældsordning* for Landbruget oplyste Ministeren, at Sagen hverken var strandet eller henlagt, men at Forhandlingerne herom vilde blive genoptaget og forhaabentlig kunde være tilendebragt til Efteraaret.

Udenrigsministeren erklærede i Anledning af Christmas Møllers Udtalelser, at der for den saakaldte *Koordination* paa begrænsede militære Omraader af Foranstaltninger i de nordiske Lande ikke laa nogen Vanskelighed i den nu bestaaende Militærordning eller i Forskelligheden i de nordiske Landes militære Ordninger, »bestemt som de er for hvert af dem af de geografiske Forhold«.